

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobce: EBH Financial Services CZ, a. s.**, se sídlem Jankovcova 1518/2, Praha 7, zastoupeného JUDr. Markem Bánským, advokátem se sídlem Elišky Krásnohorské 10/2, Praha 1, proti **žalovanému: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 10. 2006, č. j. FŘ – 15440/13/06, č. j. FŘ – 15817/13/06 a č. j. FŘ – 15819/13/06, ve věci daně z přidané hodnoty, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2010, č. j. 5 Ca 3/2007 – 62, o přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 10. 2006, č. j. FŘ -15440/13/06, č. j. FŘ – 15817/13/06 a č. j. FŘ – 15819/13/06. Těmito rozhodnutími byla zamítnuta odvolání stěžovatele proti dodatečným platebním výměrům vystaveným dne 24. 2. 2006 Finančním úřadem pro Prahu 7, kterými byla stěžovateli doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec – září 2002 v celkové výši 11 157 982 Kč.

Stěžovatel současně navrhl i přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s tím, že nemá v současné době dostatek hotovosti k uhrazení požadované částky a je přesvědčen, že okamžitý odprodej majetku pod cenou by pro něj znamenal těžko napravitelnou škodu a ochromil by jeho chod. Je přesvědčen, že přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti se nijak nedotkne práv třetích osob a ani neodporuje veřejnému pořádku.

Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze návrhu přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

V projednávané věci stěžovatel uvedl, že v současné době nemá dostatek finančních prostředků v hotovosti k uhrazení požadované částky. Naznačil, že by tento nedostatek finančních prostředků musel řešit odprodejem majetku, což by pro něj znamenalo těžko napravitelnou škodu a ochromilo jeho další chod. Tato tvrzení však nejsou bez dalšího způsobilá prokázat hrozbu nenahraditelné újmy. Vzhledem k výši částky, která byla stěžovateli vyměřena napadenými rozhodnutími žalovaného, vyzval předseda senátu Nejvyššího správního soudu stěžovatele usnesením ze dne 2. 6. 2010, č. j. 9 Afs 27/2010 – 91, aby ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a současně v této lhůtě předložil doklady k prokázání svých tvrzení. Stěžovateli bylo toto usnesení doručeno dne 4. 6. 2010, ve stanovené lhůtě však na výzvu soudu nijak nereagoval.

S ohledem na výše uvedené neshledal Nejvyšší správní soud pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zákonem stanovené důvody a usnesením ze dne 16. 6. 2010, č. j. 9 Afs 27/2010 - 99, odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal. Usnesení bylo stěžovateli doručeno 21. 6. 2010.

Dne 23. 6. 2010 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen přípis stěžovatele, v němž uvádí, že není pravdou, že by na výše specifikovanou výzvu Nejvyššího správního soudu nereagoval. Tvrdí, že podal žádost o prodloužení lhůty stanovené v usnesení soudu, a to z důvodu zahraniční služební cesty předsedkyně představenstva stěžovatele, která byla pověřena úkony ve věci a která proto měla k dispozici potřebné podklady. K této písemnosti připojil žádost o prodloužení lhůty datovanou dne 8. 6. 2010, výpisy z počítačové sestavy, označené rozvaha ke dni 31. 12. 2009, výkaz zisku a ztrát ke dni 31. 12. 2009 a účetní závěrku k 31. 12. 2009 a výpis z bankovního účtu vedeného u Komerční banky.

Kasační soud na základě uvedeného tvrzení na podatelně soudu prověřil, že ve dnech 8. 6. – 22. 6. 2010 nebyla zdejšímu soudu žádná listina od zástupce stěžovatele, JUDr. Marka Bánského, případně samotného stěžovatele doručena a vyzval proto stěžovatele, aby svá tvrzení o doručení předmětné žádosti soudu prokázal. Písemností ze dne 30. 6. 2010 stěžovatel soudu prostřednictvím jeho zástupce sdělil, že administrativní chybou kanceláře byla předmětná žádost o prodloužení lhůty omylem připojena k jinému podání a zaslána chybnému adresátovi. Tvrzení uvedená v této písemnosti nebyla opětovně žádným způsobem

doložena. V písemnosti bylo dále uvedeno, že stěžovatel žádá o prominutí zmeškání soudem určené lhůty a o věcné posouzení návrhu na odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud úvodem konstatuje, že tvrzení stěžovatele o zaslání uvedené žádosti o prodloužení lhůty k doplnění návrhu považuje za ryze účelová, neboť stěžovatel svá tvrzení i přes výzvy soudu žádným způsobem nedoložil. Nebyla doložena ani tvrzená zahraniční cesta předsedkyně představenstva stěžovatele, ani mylné doručení žádosti jinému adresátu. S ohledem na povahu doložených písemností je navíc velmi nepravděpodobné, že by tyto měla v držení pouze předsedkyně představenstva stěžovatele.

Skutečnost, že Nejvyšší správní soud již jednou v důsledku nečinnosti stěžovatele návrh na odkladný účinek svým usnesením zamítl, nebrání soudu posoudit doplněné podání jako nový návrh na přiznání odkladného účinku, věcně jej projednat a znovu o něm rozhodnout.

Po přezkoumání návrhu dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že stěžovatel svá tvrzení o hrozící nenahraditelné újmě neprokázal. Pokud jde o listiny, kterými stěžovatel prokazuje svoji finanční situaci, Nejvyšší správní soud je nucen konstatovat, že se jedná o výpisy z počítačové sestavy, které nejsou opatřeny žádným podpisovým záznamem statutárního orgánu účetní jednotky ve smyslu ustanovení § 18 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví. Kromě uvedených nikým neaprobovaných výpisů z počítačové sestavy a jednoho bankovního výpisu nebyly soudu doloženy žádné další skutečnosti. Stěžovatel soudu žádným způsobem nevysvětlil, z jakého důvodu nejsou předložené listiny opatřeny podpisovým záznamem, nedoložil zápis z valné hromady akcionářů, ze kterého by vyplývalo, že účetní závěrka v podobě předložené soudem byla schválena valnou hromadou akcionářů. Soudu nebyly předloženy žádné doklady, ze kterých by vyplývalo, že stěžovatel má zřízen skutečně jediný bankovní účet, soudu nebyla žádným způsobem doložena ani tvrzení, dle kterých by stěžovatel v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byl nucen odprodat majetek pod cenou.

V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na svoji judikaturu, dle které *„nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit“* (srov. např. usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, dostupné na www.nssoud.cz). Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. V řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel, které musí být jednak dostatečně konkrétní, a dále musí být věrohodným způsobem doloženo. Tak tomu však v nyní projednávané věci nebylo, neboť stěžovatel svá tvrzení, která by potvrzovala možnost vzniku natolik výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit, soudu věrohodným způsobem nedoložil. Z vyjádření žalovaného je

navíc zřejmé, že splatnost dodatečně doměřené daně se žádným způsobem neodvívá od rozhodnutí městského soudu o podané žalobě, žádost o její posečkání byla příslušným správcem daně dne 20. 2. 2007 zamítnuta. Stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, které by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti měly na uplynutí dodatečné lhůty k zaplacení daně vliv. Nejvyšší správní soud proto návrh na odkladný účinek zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. července 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu